

Council of the
European Union

Brussels, 11 January 2017

15439/16

Interinstitutional File:
2013/0264 (COD)

JUR 600
EF 384
ECOFIN 1177
CONSUM 313
CODEC 1862

LEGISLATIVE ACTS AND OTHER INSTRUMENTS: CORRIGENDUM/RECTIFICATIF

Subject: Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market, amending Directives 2002/65/EC, 2009/110/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010, and repealing Directive 2007/64/EC
(Official Journal of the European Union L 337 of 23 December 2015)

LANGUAGE concerned: **ET**

PROCEDURE APPLICABLE (according to Council document R/2521/75):

— Procedure 2(b) (obvious errors in one language version)

This text has also been transmitted to the European Parliament.

TIME LIMIT for the observations by Member States: 8 days

OBSERVATIONS to be notified to: secretariat.jl-rectificatifs@consilium.europa.eu
(DQL Rectificatifs, Directorate Quality of Legislation, Legal Service)

PARANDUS

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiivis (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta

(Euroopa Liidu Teataja L 337, 23. detsember 2015)

Leheküljel 46 põhjenduse 71 neljandas lauses

asendatakse

„Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada makseteenuse pakkujale liigse viivitusega makseinstrumendi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes väikese summa ulatuses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on toime pannud pettuse või tegemist on hooletusega.“

järgmisega:

„Et makseteenuse kasutajal oleks stiimul teatada makseteenuse pakkujale liigse viivitusega makseinstrumendi vargusest või kaotamisest ning seega vähendada autoriseerimata maksetehingute riski, peaks kasutaja vastutama üksnes väikese summa ulatuses, välja arvatud juhul, kui makseteenuse kasutaja on toime pannud pettuse või tegemist on raske hooletusega.“

asendatakse

„Et hinnata makseteenuse kasutaja poolset võimalikku kergemeelsust või hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava ettevaatamatuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks üldiselt hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Ehkki ettevaatamatus hõlmab iseenesest hoolsuskohustuse rikkumist, peaks hooletus siiski tähendama rohkemat kui pelgalt kergemeelsust, hõlmates käitumist, mis näitab märkimisväärset hoolsuse puudumise taset, näiteks maksetehingule nõusoleku andmiseks kasutatavate turvavolituste hoidmine makseinstrumendi juures, kolmandate isikute jaoks avatud ja hõlpsalt tuvastatavas formaadis. Makseinstrumendi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljaandja tõendamiskohustust, tuleks käsitada kehtetutena. Teatavates olukordades, eelkõige juhul, kui müügikohas ei ole makseinstrument kättesaadav (näiteks internetimakse puhul), on arusaadav, et hooletuse tõendamise kohustus on makseteenuse pakkujal, kuna maksjal on seda sellistel juhtudel peaaegu võimatu teha.“

järgmisega:

„Et hinnata makseteenuse kasutaja poolset võimalikku hooletust või rasket hooletust, tuleb arvesse võtta kõiki asjaolusid. Väidetava hooletuse tõendeid ja selle raskusastet tuleks üldiselt hinnata vastavalt siseriiklikule õigusele. Ehkki hooletus hõlmab iseenesest hoolsuskohustuse rikkumist, peaks raske hooletus siiski tähendama rohkemat kui pelgalt hooletust, hõlmates käitumist, mis näitab märkimisväärset hoolsuse puudumise taset, näiteks maksetehingule nõusoleku andmiseks kasutatavate turvavolituste hoidmine makseinstrumendi juures, kolmandate isikute jaoks avatud ja hõlpsalt tuvastatavas formaadis. Makseinstrumendi pakkumise ja kasutamisega seonduvaid lepingutingimusi ja nõudeid, mis suurendavad tarbija tõendamiskohustust või vähendavad väljaandja tõendamiskohustust, tuleks käsitada kehtetutena. Teatavates olukordades, eelkõige juhul, kui müügikohas ei ole makseinstrument kättesaadav (näiteks internetimakse puhul), on arusaadav, et hooletuse tõendamise kohustus on makseteenuse pakkujal, kuna maksjal on seda sellistel juhtudel peaaegu võimatu teha.“

asendatakse

„... või et maksja pani toime pettuse või ei täitnud kavatselt või hooletusest üht või mitut artiklist 69 tulenevat kohustust. Makseteenuse pakkuja, sealhulgas asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja peab tõendama, et pettuse on toime pannud makseteenuse kasutaja või et hooletus on makseteenuse kasutaja poolne.“

järgmisega:

„... või et maksja pani toime pettuse või ei täitnud tahtlikult või raske hooletuse tõttu üht või mitut artiklist 69 tulenevat kohustust. Makseteenuse pakkuja, sealhulgas asjakohasel juhul makse algatamise teenuse pakkuja peab tõendama, et pettuse on toime pannud makseteenuse kasutaja või et raske hooletus on makseteenuse kasutaja poolne.“

Leheküljel 96 artikli 74 lõike 1 kolmandas ja neljandas lõigus

asendatakse

„Maksja kannab kogu autoriseerimata maksetehingutega seotud kahju, kui see on tekkinud, sest maksja on toime pannud pettuse või ei täitnud üht või mitut artiklist 69 tulenevat kohustust kavatselt või hooletusest. Sellistel juhtudel esimeses lõigus osutatud maksimumsummat ei kohaldata.

Kui maksja ei ole toime pannud pettust ega ole kavatselt jätnud artikli 69 kohaseid kohustusi täitmata,“

järgmisega:

„Maksja kannab kogu autoriseerimata maksetehingutega seotud kahju, kui see on tekkinud, sest maksja on toime pannud pettuse või ei täitnud üht või mitut artiklist 69 tulenevat kohustust tahtlikult või raske hooletuse tõttu. Sellistel juhtudel esimeses lõigus osutatud maksimumsummat ei kohaldata.

Kui maksja ei ole toime pannud pettust ega ole tahtlikult jätnud artikli 69 kohaseid kohustusi täitmata,“.